

Beste Dinges

Dat bekt een beetje raar maar het dekt wel alle mogelijkheden. Of het zou 'geachte zoogdieren' moeten zijn. En dat is ook niks. Ik zie het al voor me. U krijgt een gemeentelijke mededeling met als aanhef Beste Dinges Pechtold. Of Geacht Zoogdier Klaver. Zou u zo willen worden aangesproken? Vast niet. Maar hoe dan wel, nu geachte dames en heren plotseling ten strengste verboden zijn?

Woorden die met geslachtsaanduidingen te maken hebben, kunnen tegenwoordig niet meer door de beugel. Beste boeren en buitenlui. Leuk, maar waar zijn de boerinnen gebleven? Vrouwen hebben er zo lang over moeten doen om eindelijk genoemd te worden, dat je ze met goed fatsoen niet meer kunt overslaan. Beste leeuwen. En de leeuwinnen dan? Ze zitten dus mooi in de halve finale en daarvan kunnen de leeuwen alleen maar dromen. Maar die staan wel elke dag vooraan in de media om te vertellen waarom het weer niet is gelukt. Terwijl de leeuwinnen echt iets moeten kunnen om op TV te mogen.

Probleem. Hoe noemen we mensen die noch als vrouw, noch als man wensen te worden aangesproken? Eerst gedonder over de bordjes op de openbare toiletten, nou over woorden. Het probleem met die toiletten zie ik trouwens niet zo. Thuis kan ook iedereen het toilet vinden zonder verkeersbord. Waarom wil dat dan in de openbaarheid niet lukken? Zijn die bordjes echt zo levensbelangrijk? Zoek gewoon een toilet met 'vrij'. Doe ik ook.

In het Concertgebouw zijn veel te weinig damestoiletten en veel te veel dames die erop willen. Dat betekent lang in de rij staan en kort zitten. Ik zit nog maar net, als de pauzegong al voor de tweede keer klinkt. Vlug, vlug en hollen. Tijdens het concert bleven de valse noten in mijn kleding het muziekgenot verpesten. Gedraaide bloes. Bandjes bloot. Broek scheef. Dat wrong en schuurde. In 's lands voornaamste muziektempel neem ik sindsdien de herenkant. Je kan me wat met je stomme bordjes.

Ik snap best dat het vanzelfsprekende niet hoeft te worden bevochten. Kan het mij wat schelen dat ik een vrouw ben, ik hoef niks uit te leggen. Ook al was ik als kind een kwameisje en wilde ik nooit met poppen spelen, tot wanhoop van mijn moeder. Stiekem vond ik een jongensleven veel interessanter. Huishouden en borduren, bah. Laat mij ook maar astronautrice of Jeanette Bond worden. Of brandweerdinges. Al deed de toenmalige maatschappij daar moeilijk over, mijn lijf vond het best; het was alle vriendjes de baas en kon beter klimmen en knokken dan zij.

Ik weet niet hoe het voelt als je lijf daar wel moeilijk over doet. Het wringt en schuurt vast behoorlijk. Geen wonder dat betrokkenen een gat in de lucht springen als de chirurg de buitenkant aanpast aan de inhoud. Of als je gewoon mag zijn wat je bent, hoe gemixt ook. Trump ziet dat anders. Transgenders mogen niet meer in het Amerikaanse leger, geachte landgenoten. Zie je wel: woorden hoef je niet te bestrijden. Wel de gedachten erachter. Waar het om gaat: we zijn allemaal 'geachte mensen' en daar zijn we trots op.

Vraagje: waarom mogen de 'geachte dames en heren' niet meedoen met de pride?

